

PÚTNIK

Božieho milosrdenstva
farnosti Božského Srdca Ježišovho
Partizánske-mesto

XIII. ročník
číslo 3/2015

Ako jeleň dychtí za vodou z prameňa,
tak moja duša, Bože, túži za tebou.

Ž 42

Šírime za
dobrovoľný príspevok

Pútnik Božieho milosrdensťa

Z obsahu...

Úvodník

Pôst

strana 3

Aktuálne

Cirkevná základná škola Jána Krstiteľa v našom meste

strana 4-6

Týka sa nás

Posolstvo Svätého Otca Františka na pôstne obdobie 2015

„Posilnite si srdcia“ (Jak 5, 8)

strana 7-9

Zaujalo nás

Exorcista v našom chráme

strana 10-12

Exorcista

strana 13-15

Farská kronika

od 21.1. do 16.2.2015

Do nášho cirkevného spoločenstva sa sviatostou krstu začlenili:

Stella Slobodová
Karolína Krajčíková
Nikola Hládeková
Nina Lukáčová
Jakub Otto
Natália Stručková
Tomáš Pečenkár
Andrea Farová
Branislav Haring
Ruben Christian Schniepp

S nádejou na večný život sme odprevadili:

Jozef Cifra, 68 r.
Gizela Vaňová, 90 r.
Hedviga Švecová, 71 r.
Amália Fáberová, 81 r.
František Obselka, 82 r.
Peter Hajduk, 45 r.
Štefan Balážik, 82 r.
Jozefína Gajdošechová, 80 r.
Jozef Križma, 74 r.
Anna Katulincová, 84 r.
Johanna Calpašová, 85 r.
Mária Koctúrová, 87 r.

Sviatost manželstva prijali:

Vladimír Naštický a Monika Illenčíková

Hriech

Čo sa to vo mne vzpiera,
ked' moje srdce volá po láske Spasiteľa?
Hriech zdelený ľudský je a človek ho znásobuje.
Znásobuje ho pýchou, klamstvom, neláskou, sebaláskou,
čo človek hľadá, ked' nehľadá svojho Pána?
To sú tie prázdne dni, ked' neviem, že si so mnou,
myslím, že som Ťa stratil, Ty však stojíš nado mnou
so svojou láskou ako vždy, len ja to nepoznám,
do slabosti tie ľudské starosti ma vedú k malovernosti.

Eva Č.

Liturgický kalendár

1.3. - 2. pôstna nedea
8.3. - 3. pôstna nedea
15.3. - 4. pôstna nedea
22.3. - 5. pôstna nedea
29.3. - Kvetná nedea

Pôst

O sv. Františkovi z Assisi kardinál Špidlík hovorí, že raz sa rozhadol nič nejestť a rozhadol postiť sa štyridsať dní. Chcel sa tak pripodobniť Ježišovi Kristovi v čase, keď on sám sa postil na púšti. Keď sa však pre Františka priblížil posledný deň štyridsaťdňového pôstu, vzal si kúsok chleba... A to len preto, aby ho nezachvátila pýcha, že dokázal to isté, čo Pán Ježiš.

Prečo sa vlastne postíme my? Zbavujeme sa nestriedmosti, zhadzujeme nadbytočné kilá aj z náboženského dôvodu, hľadáme duchovnú výšku, preto premáhame žiadostivosť očí, žiadostivosť tela vôbec... Aby sme v duchovnom živote obrazne nedopadli ako tlstý vták, ktorý chce vzlietnuť, ale preto, že je

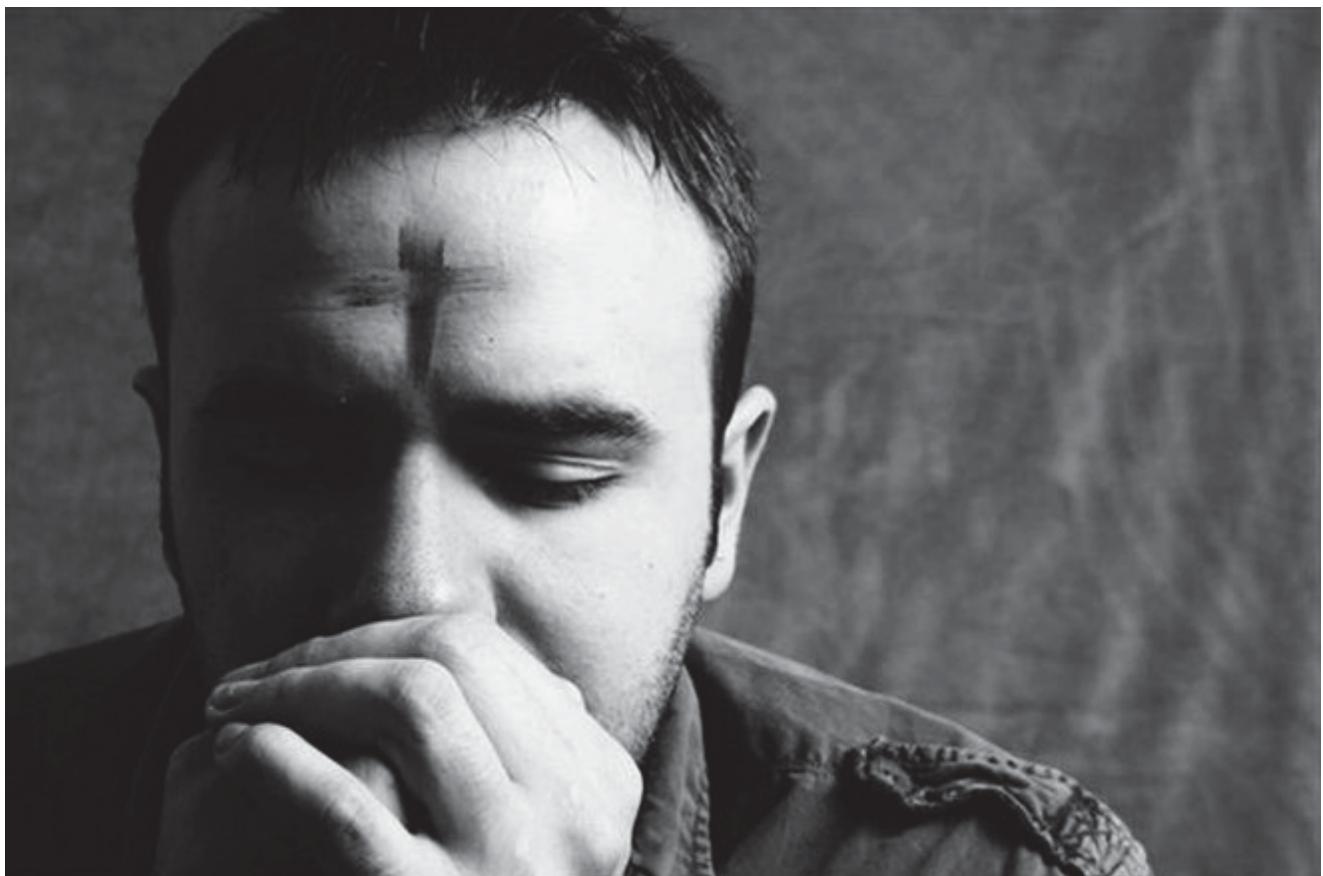
prekonzumovaný, zostane prikovaný k zemi. Celá asketika pôstu aj s príručkami dostáva v našom živote podnet z liturgického času pôstu...

Ale prečo sa vlastne postíme? Možno aj preto, aby sme sa odvážili povedať to, čo sa mnohí boja vyslovíť: „V centre pozornosti nášho pôstu je Boh.“ Všetko okolo disciplíny pôstu je len prostriedok na to, aby sme Boha úprimne oslovili ako Otca a podľa toho, čo vyslovujeme vo viere, aby sme aj žili ako ľudia, ktorí mu patria.

Na tejto ceste oživovania nášho vzťahu k Bohu v čase pôstu vám žehná a spolu s vami sa modlí

váš farár Vladimír

ÚVODNÍK

Cirkevná základná škola

Jána Krstiteľa v našom meste

Mnohí z nás si pamätajú na obdobie po revolúcii, keď sa z iniciatívy vdp. dekana Vladimíra Farkaša, vtedajšej farskej rady, podpory veriacich snažili založiť základnú cirkevnú školu v našom meste. Prekážky, ktoré boli kladené, nebolo v tom čase možné prekonáť. Ale v našich srdciach zostala táto túžba, ktorá sa v spojení s modlitbou naplnila. Za podpory nášho vdp. dekana Mons. ThLic. Vladimíra Farkaša, vdp. PaedDr. Mgr. Mareka Veveku ako i p. Johna Nasha-Batu mohla byť zriadením Koinonia Ján Krstiteľ - Oáza Sklené otvorená CZŠ Jána Krstiteľa, ktorá prvé dve triedy naplní školákm v novom školskom roku 2015/2016, a to 1. a 2. ročník v budove bývalej 1. ZŠ na Námestí SNP 220/22 v Partizánskom. Koinonia je celosvetovou katolíckou evanjelizačnou komunitou v službe novej evanjelizácie. Spôsob, akým svedčia a ohlasujú Ježiša Krista, nechce byť iba pastoračným projektom, ale chce byť konkretizovaný v evanjeliovom štýle života.

Základnou črtou Koinonie Ján Krstiteľ je priateľstvo.

Aké sú základné piliere školy?

Rodina

Prirodzeným prostredím pre vzdelávanie človeka je rodina, v ktorej získava základné princípy a postoje pre morálny, intelektuálny a telesný vývoj. Spolupráca rodičov a školy vedie k harmonickému a vyrovnanému vývoju dieťaťa. Naša metóda vzdelávania a výchovy sa preto opiera o naozaj veľmi úzku spoluprácu rodičov a pedagógov. Škola pravidelnne komunikuje s rodičmi detí, vytvára priestor pre rodičov, aby sa aktívne

zapájali do vyučovacieho procesu a chodu školy, organizuje podujatia pre rodičov s deťmi. Ponúkame vzdelávanie aj pre samotných rodičov prostredníctvom seminárov, prednášok a konferencií zameraných na rodičovstvo, manželstvo, vzťahy, atď. Našou víziou je vytvoriť školu rodinného typu, kde sa budú deti cítiť ako doma.

Hodnoty

Prvoradým cieľom školy je výchova osobnosti na základe cností a kresťanských hodnôt. Žijeme v 21. storočí a stále viac potrebujeme zodpovedných a solidárnych občanov ochotných zasadíť sa o spravodlivejšiu a humánnejšiu spoločnosť. Preto je dôležité viesť deti k tomu, aby sa rozhodovali samostatne, jednali slobodne, poctivo si plnili svoje povinnosti, boli si vedomé zodpovednosti za svoje činy a boli dobrými občanmi. Cieľom výchovy je vložiť do ľudského jednania zdravý rozum, slobodnú vôľu a sociálny cit. Nestačí iba poznať morálne kritériá, ale je potrebné podľa nich aj konáť. Preto sú žiaci vychovávaní k cnostiam a sociálnym hodnotám. Prostredníctvom rozvoja ľudských cností: spravodlivosť, zodpovednosť, úcta k druhým ľuďom, túžba po poznaní pravdy, solidarita, zdvorilosť, pravdovravnosť, vernosť, pracovitosť, obozretnosť nám záleží na výchove detí v zhode s integrálnou koncepciou ľudskej osoby. Zámerom je, aby žiaci mali jasné názory, dobré správanie a sociálne cítenie. Zvlášť v dnešnej dobe, kedy sa v spoločnosti enormne rozpína individualizmus a sebectvo, je potrebné podporovať zastávanie morálnych hodnôt.

Inovatívnosť

Formalizmus a verbalizmus vo vyučovaní chceme nahradíť inovatívnymi metódami. Chceme podporovať dialóg medzi žiakom a učiteľom, ktorý rozvíja tvorivosť na oboch stranách. Netradičnými metódami vzdelávania chceme podporovať u detí kritické myšlenie, samostatnosť, kreativitu, schopnosť vytvoriť si vlastný názor ako aj napomáhať rozvoju ich praktických schopností a zručností. Počas vyučovania je žiakom ponúknutý zážitok, skúsenosť, zasiahnutie všetkých piatich zmyslov. Nové poznatky sú podávané pútavo a dynamicky. Žiaci sú do procesu zapojení a v čo najväčšej miere aktivizovaní. Prostredníctvom mimoškolských aktivít

inovatívnymi vyučujúcimi metódami.

Výber niektorých základných princípov a hodnôt rodiny Baťa

„Nás život je jediným predmetom na tomto svete, ktorý nemôžeme považovať za svoje súkromné vlastníctvo, lebo sme ničím neprispeli k jeho vzniku. Bol nám len prepožičaný s povinnosťou odovzdať ho potomstvu rozmnožený a zdokonalený.“ (T. Baťa)

- Tvorba a zhodnocovanie vlastného života je povinnosťou i príľahlosťou: zo všetkých nám prepožičaných darov života skladáme účty vrstvovníkom aj nasledujúcim generáciám.

„Ak chcete vybudovať veľký podnik, vybudujte najprv seba.“ (T. Baťa)

chceme rozvíjať u detí telo, dušu aj ducha (šport, hudba, umenie, zručnosti, jazyková komunikácia atď.).

Cieľom Cirkevnej základnej školy Jána Krstiteľa je podporiť kvalitné vzdelanie zamerané na všeobecný rozvoj a osobnostný rast žiaka s dôrazom na kresťanské hodnoty, a to vždy v úzkej spolupráci s rodičmi. **Základné piliere našej školy sa vo veľkej miere stotožňujú s tzv. Baťovou výchovno-vzdelávacou konцепciou.**

Baťovský koncept sociálneho myšlenia a princípy pragmatizmu sú nám veľmi blízke. V dnešnej dobe je pre nás preto Baťova škola vo vzdelávaní ideálnou koncepciou - spojenie tradičných morálnych kresťanských hodnôt s

• Úspech v živote človeka je založený na jeho osobnosti. Osobnosti, ktorá má znalosti, zručnosti, víziu, životnú silu, vôle a odvahu túto víziu uskutočňovať.

„Pri svojej práci nemal som na mysli vybudovanie závodu, ale ľudí. Vybudoval som človeka, aby bol výkonnejší a lepšie slúžil zákazníkom a on potom vybudoval závod. Hlavnou úlohou organizátora je, aby vytvoril morálnu a psychologickú základňu, na ktorej by sa jeho spolupracovníci mohli úspešne rozvíjať.“ (T. Baťa)

• Úspešný podnik je založený na (správnych) vzťahoch a postojoch: k práci, k spolupracovníkom a k zákazníkom.

„Nebude nikto prijatý, kto by chcel pracovať len v kancelárii, ale tiež nikto, kto chce zostať len robotníkom a nemá vyššie

ciele.“ (J. A. Baťa)

Pri prijímaní do Baťovej školy práce (BŠP) sa vychádzalo z tejto zásady. Cieľom BŠP bola výchova priamych, samostatných ľudí, ktorí vedia už vo svojich mladých rokoch zodpovedať za seba a im zverené úlohy. Súčasne dať každému žiakovi príležitosť, aby plne využil svoje schopnosti a dosiahol odborné vzdelanie podľa stupňa vlastného nadania a záujmu. Dokresluje to aj citát Jana Antonína Baťu z tabuľky prvých absolventov Baťovej školy práce v Baťovanoch roku 1941: „*Nie som pyšný na svoje závody, ale som pyšný na svojich ľudí...*“ (Klub absolventov Baťovej školy práce www.abspe.sk)

AKTUÁLNE

Tútorský systém v cirkevnej škole

Tútorský systém podporuje individuálny prístup ku každému žiakovi a je zameraný na rast osobnosti. Za pomocí rodičov a učiteľov sa každému žiakovi v súlade s jeho vekom stanoví plán osobného rozvoja, vďaka ktorému bude možné sledovať a hodnotiť jeho pokroky. Plán vychádza z výsledkov v škole, z hodnotenia učiteľov a pripomienok rodičov, z posudkov pedagogických psychológov a zo sebahodnotenia. Na základe týchto informácií sa potom určia slabšie stránky, ktoré je potrebné zlepšiť, a silné, ktoré treba rozvíjať. Cieľom je rozvoj žiaka po všetkých stránkach, nie iba niektorých oblastí jeho individuality. Každý žiak sa učí iným spôsobom a inak rýchlo, preto vyžaduje individuálny prístup, ktorý mu pomôže poznať samého seba, rozvíjať svoje schopnosti, vyrovnať sa so svojimi nedostatkami a naučiť sa ich prekonávať.

Na aké oblasti je práca tútora a rodičov v oblasti rozvoja dieťaťa zameraná?

1. Spravodlivosť a zodpovednosť - dieťa si uvedomuje, že má určité povinnosti, je súčasťou širšieho spoločenstva.
2. Správny úsudok - dieťa získava

schopnosť posúdiť rôzne situácie s ohľadom na správne hodnoty.

3. Osobná sila - vytrvalosť a statočnosť dá dieťaťu schopnosť ísiť za životnými hodnotami (povinnosti a zodpovednosť v živote - napr. za štúdium či rozvíjanie nadania).

4. Sebakontrola, disciplína - dieťa sa učí byť zodpovedné (dokáže vypnúť televíziu, napísat si úlohy do školy včas a správnym spôsobom a inak ovládať sám seba v situáciách, ktoré majú vplyv na ostatných).

V deťoch chceme podporiť

- Aby boli kompetentní profesionáli, „dobrá práca“.
- Aby boli zodpovednými občanmi, „zdravé vlastenectvo“.
- Aby boli verní priatelia a dobrí členovia rodiny, „základ pre rodinu a vzťahy“.
- Aby boli dobré Božie deti, „hodnotová formácia“.

Čo dodať?

Sme nesmierne vdăční a ďakujeme Pánu Bohu, že v našom meste vznikla cirkevná škola, ktorá ponúka v úzkej spolupráci s rodičmi vychovať z detí dobrého človeka so všetkými cnosťami a dobrého kresťana, ktorý v dnešnej demoralizovanej dobe vie žiť, nebojáčne hájiť Krista a ísiť aj na „pranier verejnosti.“ Len z takýchto zdravo vychovaných osobností sa rodia budúce dobré matky a otcovia, ktoré vedia vytvoriť rodinu a ponúknut spoločnosti pravé hodnoty pre dobro ostatných. Nech Boh požehná všetkých, ktorí sa na tomto vzácnom diele podieľali.

spracovala Klaudia
prevzaté z www.czsjanakrstitela.sk

Posolstvo Svätého Otca Františka na pôstne obdobie 2015

„Posilnite si srdcia“ (Jak 5, 8)

Drahí bratia a sestry,

pôstne obdobie je pre Cirkev, spoločenstvá i jednotlivých veriacich časom obnovy. Predovšetkým však je „milostivým časom“ (2 Kor 6, 2). Boh od nás nežiada nič, čo by nám už skôr nedaroval: „My milujeme, pretože on prvý miloval nás“ (1 Jn 4, 19). On nie je voči nám ľahostajný. Každý z nás mu leží na srdci, pozná nás po mene, stará sa o nás a hľadá nás, keď ho opustíme. Každý z nás ho zaujíma; jeho láska mu bráni, aby bol ľahostajný voči tomu, čo sa deje. Avšak stáva sa, že keď nám je dobre a cítime sa pohodlne, zabúdame niekedy na druhých (čo Boh Otec nikdy nerobí!), nezaujímajú nás ich problémy, trápenia a nespravodlivosti, ktoré podstupujú... Naše srdce vtedy upadá do ľahostajnosti: pokým ja sa mám relatívne dobre a spokojne, zabúdam na tých, ktorí sa nemajú dobre. Tento egoistický, ľahostajný postoj dnes nadobudol svetový rozmer, a to až do takej miery, že môžeme hovoriť o globalizácii ľahostajnosti. Ide o nešvár, ktorému ako kresťania musíme čeliť.

Keď sa Boží ľud obráti k jeho láske, nájde odpovede na otázky, ktoré mu v dejinách neustále vystávajú. Jedna z najnaliehavejších výziev, ktorej sa v tomto posolstve chceme venovať, je výzva globalizácie ľahostajnosti.

Ľahostajnosť voči blíznemu a voči Bohu je reálnym pokušením aj pre nás kresťanov. Preto počas každého pôstneho obdobia potrebujeme počúvať výzvy prorokov, ktorí hlasno volajú, aby nás prebudili.

Boh nie je voči svetu ľahostajný, ale ho

miluje až tak, že za spásu každého človeka obetoval svojho Syna. Vo vtelení, vo svojom pozemskom živote, v smrti a zmŕtvychvstaní Boží Syn definitívne otvoril dvere medzi Bohom a človekom; medzi nebom a zemou. A Cirkev je ako ruka, ktorá drží tieto dvere otvorené - hlásaním Božieho slova, slávením sviatostí, svedectvom viery, ktorá je činná skrze lásku (porov. Gal 5, 6). Svet sa napriek tomu chce uzavrieť do seba samého a zavrieť tieto dvere, ktorými Boh vchádza do sveta a svet prichádza k Bohu. Preto sa ruka, ktorou je Cirkev, nikdy nesmie čudovať, ak ju odmietajú, potláčajú a zraňujú.

Boží ľud potrebuje obnovu, aby sa nestal ľahostajným a neuzatváral sa do seba. Chcem vám ponúknuť tri body na meditáciu o tejto obnove.

1. „Ak teda trpí jeden úd, trpia spolu s ním všetky údy.“ (1 Kor 12, 26) - Cirkev

Cirkev nám cez svoje učenie a predovšetkým cez svoje svedectvo ponúka Božiu lásku, ktorá prelamuje smrtiacu uzavretosť do seba samých - ľahostajnosť. Svedčiť však možno len o niečom, čo sme prv zažili. Kresťan je ten, kto Bohu dovolí, aby ho zaodel svojím milosrdensťom a dobrotom, aby ho zaodel Kristom. Tak sa bude môcť stať služobníkom Boha a ľudí ako Kristus. To nám názorne pripomína liturgia Zeleného štvrtka obradom umývania nôh. Peter nechcel, aby mu Ježiš umýval nohy, ale potom pochopil, že Ježišovi nejde iba o príklad, ako máme jedni druhým umývať nohy. Túto službu totiž môžu robiť len tí,

ktorí si najsôr dajú umyť nohy Kristom. Iba tí majú spolu s ním „podiel“ (Jn 13, 8), a tak môžu slúžiť človeku.

Pôst je najvhodnejším časom na to, aby sme sa dali Kristom obslužiť, a tak sa mu stali podobními. To sa stane, ak budeme počúvať Božie slovo a prijímať sviatosti, zvlášť Eucharistiu. V nej sa totiž stávame tým, čo prijímame: Kristovým telom. V tomto tele nemá miesta ľahostajnosť, ktorá tak často - zdá sa - prevláda v našich srdeciach. Pretože kto je z Krista, patrí k jednému telu - a v ňom nie sme jedni voči druhým ľahostajní. „Ak teda trpí jeden úd, trpia spolu s ním všetky údy“ (1 Kor 12, 26).

Cirkev je communio sanctorum, pretože sa na nej podieľajú svätí, ale aj preto, že je spoločenstvom svätých vecí: Bozej lásky, ktorá sa nám zjavila v Kristovi, i všetkých jeho darov. Medzi ne patrí aj odpoveď tých, ktorí sa dajú touto láskou zasiahnuť. V tomto spoločenstve svätých a v účasti na svätých veciach nikto nevlastní nič iba pre seba, ale má to pre všetkých. A pretože sme v Bohu spojení, môžeme urobiť niečo aj pre tých vzdialených - pre tých, ktorých vlastnými silami nikdy nemôžeme dosiahnuť - pretože s nimi a pre nich prosíme Boha, aby sme sa všetci otvorili jeho dielu spásy.

2. „Kde je tvoj brat?“ (Gn 4, 9) - farnosti a spoločenstvá

To, čo bolo povedané o univerzálnej Cirkvi, treba pretlmočiť do života vo farnostiach a spoločenstvách. Je možné v týchto cirkevných spoločenstvách okúsiť, že sme súčasťou jedného tela? Tela, ktoré spoločne prijíma a delí sa o to, čo nám Boh chce darovať? Tela, ktoré vie o svojich najslabších, najchudobnejších a najmenších bratoch a stará sa o nich? Alebo sa skrývame za všeobecnú lásku, ktorá sa zaujíma o to, čo je ďaleko vo svete, no zabúda na Lazára

sediaceho pred jej vlastnými, zatvorenými dverami? (porov. Lk 16, 19 - 31). Aby sme naplno prijali a zužitkovali to, čo nám Boh dáva, treba prekonáť viditeľné hranice Cirkvi v dvoch smeroch. V prvom rade sa treba spojiť v modlitbe s nebeskou Cirkvou. Ked' sa pozemská Cirkev modlí, vytvára sa spoločenstvo vzájomnej služby a dobra, ktoré vystupuje až pred Božiu tvár. So svätými, ktorí našli svoje naplnenie v Bohu, tvoríme súčasť spoločenstva, v ktorom láska porazila ľahostajnosť. Nebeská Cirkev nie je víťazná preto, že sa otočila chrbtom utrpeniu vo svete a sama si užíva radosti. Skôr ide o to, že svätí už môžu nazeráť na to a tešiť sa, že Ježiš svojou smrťou a zmŕtvychvstaním definitívne porazil ľahostajnosť, tvrdosť srdca a nenávist'. Pokým toto víťazstvo lásky neprenikne celý svet, kráčajú svätí s nami, ktorí sme ešte stále pútnikmi. Svätá Terézia z Lisieux, učiteľka Cirkvi - v presvedčení, že pokým čo len jeden človek na zemi trpí a narieka, radosť z víťazstva ukrižovanej lásky v nebi nie je úplná - napísala: „Veľmi sa spolieham na to, že v nebi nebudem musieť byť nečinná, moju túžbu je stále pracovať pre Cirkev a pre duše“ (List 254 zo 14. júla 1897). Aj my máme účasť na zásluhách a na radosti svätých, pokým oni sa podieľajú na našom zápase a našej túžbe po pokoji a zmierení. Ich radosť z víťazstva zmŕtvychvstalého Krista je pre nás silným dôvodom, aby sme prekonali mnohé formy ľahostajnosti a tvrdosti srdca. Na druhej strane každé kresťanské spoločenstvo je povolané prekročiť svoj prah smerom k spoločnosti, ktorá ho obklopuje, k chudobným a vzdialeným. Cirkev je zo svojej prirodzenosti misionárska, nie je uzavretá do seba, ale je poslaná k všetkým ľuďom. Toto poslanie značí trpeživo svedčiť o tom, ktorý chce priviesť k Otcovi celý svet a každého človeka. Poslanie značí, že láska nemôže mlčať.

Cirkev nasleduje Ježiša Krista na ceste, ktorá ju vedie ku každému človeku, až po samý kraj zeme (porov. Sk 1, 8). Tak môžeme v našom blíznom vidieť brata a sestru, pre ktorých Kristus zomrel a vstal z mŕtvych. To, čo sme dostali, dostali sme aj pre nich. A podobne to, čo oni vlastnia, je darom pre Cirkev a pre celé ľudstvo.

Drahí bratia a sestry, ako veľmi si želám, aby sa miesta prítomnosti Cirkvi - naše farnosti a zvlášť naše spoločenstvá - stali ostrovmi milosrdenstva uprostred mora ľahostajnosti!

3. „Posilnite si srdcia.“ (Jak 5, 8)

Aj každý jednotlivo sme pokúšaní na ľahostajnosť. Sme presýtení otrásnymi správami a obrazmi, ktoré hovoria o ľudskom utrpení, a zároveň si uvedomujeme svoju neschopnosť zasiahnuť. Čo máme robiť, aby sme sa nedali pohliť touto špirálou hrôzy a bezmocnosti?

V prvom rade sa musíme modliť spolu s pozemskou i nebeskou Cirkvou. Nepodceňme silu spoločnej modlitby mnohých! Iniciatíva 24 hodín pre Pána, ktorá, ako dúfam, sa bude konať v dňoch 13. a 14. marca v celej Cirkvi, aj na úrovni diecéz, by mala vyjadrovať túto potrebu modlitby. Na druhom mieste môžeme pomáhať - vďaka mnohým charitatívnym organizáciám Cirkvi - skutkami lásky či už blízkym, alebo vzdialeným. Veľký pôst je najvhodnejším obdobím na prejavenie nášho záujmu o druhého, hoci len malým konkrétnym gestom našej účasti na ľudskom spoločenstve. Na treťom mieste utrpenie druhého predstavuje výzvu na obrátenie, pretože bratova nûdza mi pripomína krehkosť môjho života, moju

závislosť od Boha a bratov. Ak pokorne prosíme o Božiu milosť a akceptujeme hranice svojich možností, vtedy dôverujeme v nekonečné možnosti, ktoré v sebe chová Božia láska. A môžeme odolávať diabolskému pokušeniu veriť, že sami dokážeme spasíť seba i svet. Chcem všetkých poprosiť, aby sme toto pôstne obdobie prezívali ako cestu formovania srdca, o ktorom hovorí Benedikt XVI. (encyklika Deus caritas est, 31), čo nám umožní zvíťaziť nad našou ľahostajnosťou a našou túžbou po všemohúcnosti. Mat milosrdné srdce neznamená mať slabé srdce. Kto chce byť milosrdný, musí mať silné, pevné srdce, zatvorené pred

pokušiteľom, no otvorené voči Bohu. Srdce, ktoré sa dá preniknúť Duchom Svätým a priviesť na cestu lásky, vedúcej k bratom a sestrám. V podstate je to chudobné srdce, ktoré pozná vlastnú biedu a obetuje sa pre druhého. Drahí bratia a sestry, v tomto štyridsaťdňovom pôste sa

chcem spolu s vami modliť takto: „Fac cor nostrum secundum Cor tuum“: „Pretvor naše srdce podľa svojho Srdca“ (prosba z Litánií k Najsvätejšiemu Srdcu Ježišovmu). Potom budeme mať silné a milosrdné srdce; bdelé a veľkodušné, ktoré sa nedá uzavrieť do seba, ani strhnúť závratom z globalizácie ľahostajnosti. S týmto želaním vás uistujem o svojej modlitbe za to, aby každý veriaci a každé cirkevné spoločenstvo prešlo pôstnym obdobím s duchovným úžitkom a prosím vás, aby ste sa aj vy modlili za mňa. Nech vás Pán žehná a Božia Matka nech vás ochraňuje.

Vo Vatikáne 4. októbra 2014
na sviatok sv. Františka z Assisi
František
(Preklad: KBS), zdroj: Vatikánsky rozhlas

Exorcista v našom chráme

Už samotný názov v nás vzbudí zvedavosť, a zbystríme pozornosť. Tak to bolo aj v našom chráme, ktorý bol zaplnený do posledného miestočka, pretože nikto, či už z mesta, alebo z okolia, si nenechal ujsť príležitosť stretnúť a vidieť na vlastné oči kňaza - exorcistu, ktorý vyháňa diabla z tela človeka. Gréckokatolícky kňaz otec Jozef Maretta prijal pozvanie nášho vdp. dekana Vladimíra Farkaša, aby nám vysvetlil a odpovedal na naše otázky a zároveň vyzval k modlitbe a k aktívnej účasti na sviatostiach a svätých omšiach. „**S poverami a pohanskými zvykmi sa môžeme stretnúť v každodennom živote. V dnešnej dobe môžeme sledovať**

Božie prikázanie, vytvára si modlu, iných bôžikov, ctí si ich a verí v nich. Už v Starom zákone sa stretneme s negatívnym postojom izraelského národa k poverám: „Neroznášaj falošný chýr. Nespolčuj sa s nešľachetníkom, aby si nebol krivým svedkom.“ V súčasnosti môžeme v kresťanstve sledovať intenzívnu aplikáciu povier a pohanských zvykov, čo privádza kresťanov neraz až k závislosti. **Závislosť od povier je duchovná choroba, ktorá zapríčinuje to, že skutočná viera a duchovný život ustupujú do úzadia.** Poverčivý človek verí, že jeho osobný úspech a blahobyt závisí len od toho, ako dobre sa mu podarí ubrániť zlým silám. Kresťanske

pojmy ako Božia láska, Božie milosrdenstvo, Božia vôľa, Božia prozretelenosť a podobne sa stávajú preňho úplne cudzími. Takýto človek nevie a ani nechce vedieť, že rôzne životné ťažkosti a utrpenia, ktoré sú dopustené Bohom na človeka, sú prejavom Bozej lásky k nemu v kontexte výchovného prostriedku, prostredníctvom ktorého má človek možnosť

o. Jozef Maretta uvedomiť si svoje slabosti a opäť cítiť potrebu Bozej pomoci činiť pokánie a zmeniť svoj život.

Existuje viacero druhov mágie?

Magické rituály rozlišujeme podľa spôsobu, akým sa vykonávajú a podľa cieľa, ktorý sledujú alebo podľa moci, ktorou sa dosahujú jej účinky.
Podľa spôsobu vykonávania poznáme:

Napodobňovacia magia (analogické čary), v ktorej sa verí, že podobné plodí podobné, napr. vyliatie vody privolá dážď. Tu patrí aj magia obrazu. Osoba alebo objekt, ktorý chce človek ovplyvniť, sa nahradí jeho obrazom alebo napodobneninou. Napr. prebodenutie očí panáka má spôsobiť slepotu alebo usmrtiť osobu, ktorú panák predstavuje.

Kontaktná magia, v ktorej sa verí, že veci, ktoré raz patrili istému človekovi, zostávajú s ním

zvýšený záujem spoločnosti o astrológiu, okultizmus a antikresťanskú mystiku rôznorodých náboženských hnutí a siekt. Noviny a časopisy denne publikujú horoskopy, predpovede astrológov, ponúkajú návody harmonizácie indivídua aj celého prostredia. Povery a pohanské zvyky kresťania často uplatňujú vo svojom živote bez toho, aby si to uvedomovali, alebo to zahaľujú rúškom nejakej národnej kultúry a tradície, aby takto obhájili seba a svoje konanie. Pojem povera je abstraktným pojmom, ktorý sa nedá presne definovať. Je to viera človeka v niečo mimo Boha, skryté v rôznych predmetoch, javoch prírody, číslach, ale aj v konkrétnych krokoch človeka. **Kresťan, ktorý verí v povery, v skutočnosti stráca vieru v Trojjediného Boha.** Človek, ktorý aplikuje povery vo svojom živote, porušuje prvé

spojené aj po oddelení od neho. Deje sa to na základe princípu: časť namiesto celku. Podľa toho, ak niekoľ vlastní napr. vlasy, chlpy, nechty, alebo osobné predmety nejakého človeka (šaty, fotografie), môže mať naňho cez tieto predmety vplyv. (1)

Zaklínacia mágia pripisuje zvláštnu moc formulám alebo symbolickým úkonom, ktoré sú vraj schopné vyvolať účinky, ktoré sú nimi vyjadrené a želané. (2)

Podľa sledovaného cieľa alebo moci, ktorou sa dosahujú účinky rozdeľujeme mágiu na čiernu a bielu alebo tiež **vyššiu a nižšiu**. Do bielej mágie zahŕňame aj terapeutickú mágiu. Niektorí k základnému rozdeleniu pridávajú ešte **červenú mágiu a mágiu čísel - numerológiu**, ale tie sú v podstate iba obmenami bielej a čiernej mágie podľa toho, za akým účelom sa praktizujú. Osobitným druhom je **javisková mágia**, ktorá v skutočnosti ani nie je mágiou v pravom zmysle slova. K úplnosti tu zaraďujem aj tzv. „**náboženskú**“ mágiu, čiže náboženské úkony, ktoré nesprávnym spôsobom praktizovania získali magický charakter.

(1) Porov. M. ELSER, S. EWALD, G. MURRER, Encyklopédie náboženství, Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří 1999, s. 162.

(2) Porov. Pastiersky list Konferencie biskupov Toskánska, Mágia, veštenie a démonske vplyvy, Jas, Zvolen 2001, s. 11.

Čo je to biela mágia?

Pri bielej mágii hovoríme o magických úkonoch a rituáloch, ktorých cieľom je nejaké dobro; aspoň zdanlivé. Tým cieľom môže byť vyliečenie z choroby, ochrana pred zlom a nešťastím, odrobenie kliatby či uryeknutia, získanie a úspech v práci, podnikaní, zvládnutie skúšky a mnohé ďalšie. Ľudia, ktorí ju vykonávajú najčastejšie hovoria, že využívajú neznáme prírodné sily, ktoré však ešte nie sú dostatočne vedecky preskúmané alebo tvrdia, že ich schopnosti pochádzajú od Boha. Neraz je magický rituál sprevádzaný modlitbou. V byte „bielych mágov“ visia kríže a obrazy svätých a pod. Zarázajúcim je však fakt, že na to, že by to mal byť Boží dar, si dosť často nechávajú za jeho použitie zaplatiť.

Čo je to čierna mágia?

O čiernej mágii hovoríme, ak sa niekto pokúša pomocou presného rituálu, magického gesta alebo vyslovenia kliatby spôsobiť nejaké zlo. Tak, ako je možné zaplatiť si a najať výpalníka alebo vraha, aby niekoho zranil či dokonca zabil, tak je to možné aj cez mágiu. Úlohu výpalníka pritom zohráva diabol. Boh nie je povinný zabrániť účinkom čiernej mágie, hoci to v skutočnosti často urobí. Jednoducho rešpektuje slobodné rozhodnutie človeka. O čiernej mágii hovoríme aj vtedy, ak sa niekto usiluje dosiahnuť isté pozemské „dobro“, pričom verí, že magickým rituálom ovládne zlého ducha, ktorý očakávaný efekt spôsobí. Medzi svetoznáme rituály čiernej mágie patrí napr. voodoo a macumba, prípadne santeria. Nám známejšie sú praktiky ako uhranutie a slovné alebo predmetové prekliatie, ľudovo „porobenie“.

Čo je to červená mágia?

Červená mágia alebo tzv. mágia „lásky“ zahŕňa magické úkony zamerané buď na získanie sympatie, zaľúbenia a vzťahu želanej osoby, alebo naopak na ubliženie tomu, kto bol vo vzťahu neverný, alebo na rozchod dvoch milujúcich sa ľudí. Na tento cieľ sa použije buď nejaký nápoj, napr. červené víno (tzv. „nápoj lásky“) alebo časti tela toho človeka, napr. vlasy, koža, krv, nechty alebo iné predmety, ktoré dlhší čas nosil pri sebe. Je to úplná zvrátenosť, pretože láska je láskou vtedy, ak je slobodným vyjadrením citu, ktorý má človek voči niekomu.

Takéto „znásilňovanie“ cez mágiu nikomu neprinieslo skutočnú lásku. Slepý vzťah naviazanosti k druhej osobe nemá žiadnu hodnotu a ani zdáleka sa nedá porovnať so skutočnou láskou.

Aký je rozdiel medzi bielou a čierrou mágiou?

Všetky vonkajšie rozdiely - či získať pomocou mágie osoh alebo škodu, peniaze, lásku alebo vykonať zločin sú druhoradé. Prvoradým je princíp, na ktorom to všetko funguje. A aký je princíp mágie? Podrobne skúmanie magického myslenia a konania v dejinách odhaluje zaujímavú skutočnosť, že všetky formy mágie fungujú na spoločnom princípe, ktorým je pôsobenie zlého ducha. **V skutočnosti je len jedna mágia, jeden duch mágie, jeden pôvodca. Ježiš nám zanechal jednu geniálnu radu na rozlišovanie duchov: „Chráňte sa falošných prorokov: prichádzajú k vám v ovčom rúchu, ale vnútri sú draví vlci. Poznáte ich po ovoci. Ved' či Oberajú z trnia hrozná alebo z bodliakov figy? Tak každý dobrý strom rodí dobré ovocie, kým zlý strom rodí zlé ovocie. Dobrý strom nemôže rodiť zlé ovocie a zlý strom nemôže rodiť dobré ovocie. Každý strom, ktorý neprináša dobré ovocie, vytnú a hodia do ohňa. Teda po ich ovoci ich poznáte“ (Mt 7, 15).**

Poviem vám to na jednom príklade. Vyzprávala mi ho asi pred rokom jedna pani: V roku 1992 ochorela. Navštívila niekoľkých liečiteľov a medzi nimi aj istú liečiteľku v Čechách. Bola tam aj so svojím synom. Sedeli v miestnosti, v ktorej bolo viac ľudí. Liečiteľka pracovala pomocou kyvadla. Ľudia za ňou chodili, lebo im pomáhala, liečila ich choroby. Ale uprostred sedenia sa syn tejto panej spýtal liečiteľky: „Akou mocou to robíte?“ Ona odpovedala: „Cez duchovno.“ On pokračoval: „Ale cez aké duchovno? Cez Ježiša Krista?“ Ona nato: „To nemôžem povedať, bola by to pýcha.“ Ale už v tej chvíli bolo vidieť, ako sa začína od rozrušenia chvíť. Chlapec, keď dostal takúto odpoveď, vstal, odišiel z miestnosti a vyšiel z domu von. Liečiteľka sa celá triasla. Zobraza kyvadlo a hovorila: „Ja ho dostanem späť! Ale v ňom je taká sila!“

Ked' potom spomínaná matka aj so synom cestovali vlakom domov, prišlo im hrozne zle.

Predstavte si, že od tejto chvíle chlapcova mama dva roky nemohla poriadne jest'. Pol roka mala problém prijímať stravu, všetko hned' vyvrátila. Ale aj neskôr ešte mávala opakovane záchvaty na vracanie. Medzitým sa však obrátila.

Na tomto prípade môžeme vidieť, ako ľahko sa z bieleho mága stane čierny. Ale ak energia, pomocou ktorej lieči, môže aj škodiť, je potom dobrá? Mnohí si myslia, že diabol nemôže robiť dobro. A to je veľký omyl. Sv. Pavol napísal: „Sú to falošní apoštoli, klamní pracovníci, ktorí sa tvária, akoby boli Kristovými apoštolmi. A nečudo, ved' sám satan sa tvári ako anjel svetla. Nie je teda divné, keď sa aj jeho služobníci vydávajú za služobníkov spravodlivosti. Ale ich koniec bude taký, aké sú ich skutky“ (2 Kor 11, 13-

*Don Gabriele Amorth
15.*

Rozlišovanie je niekedy skutočne náročné, a preto musíme byť veľmi opatrní a nenechať sa oklamáť povrchným dojmom, že ciel' mága, vešťca alebo liečiteľa je dobrý. Na záver ešte dva citáty od rímskeho exorcistu Gabriela Amortha: „**V skutočnosti... neexistuje biela mágia, ale len čierna, pretože každá forma mágie znamená obrátiť sa k diablu.**“ (1) „**Ak sa ocitneme na území nepriateľa, ľahko sa dostávame do jeho moci, aj keď sme jednali „s dobrým úmyslom“.** A iba mocná Božia ruka nás môže osloboodiť od týchto pút.“ (2)

(1,2) AMORTH, G.: Exorcista vypráví, Karmelitánske nakladatelství, Kostelní Vydří 2000, s. 37, s.103.

prevzaté z www.modlitba.sk a z www.kormidlo.sk

Exorcista

Don Gabriele Amorth

Ked' ide o diabla, v tom sa Don Gabriele Amorth (82) vyzná najlepšie. Za 21 rokov vykonal vyše 70 000 exorcizmov. Má veľa o čom rozprávať a pre

Vatikánsky magazín to tento najlepší taliansky exorcista aj urobil a to veľmi rozsiahlo. Don Gabriele Amorth býva vo veľkom domove pre duchovných, stavbe zo 70. rokov pod Bazilikou sv. Pavla vo štvrti Ostiense. Oblast' je sídlom rehole paulínov, založenej na šírenie radostnej zvesti najmodernejšou technikou. „Stáli ste ma jednu hodinu,“ je jeho prvá veta. Tento kňaz nosí sutanu s 33 gombíkmi. Má takmer úplnú plešinu a nosí bifokálne okuliare, oči má sivomodré a tieto oči z vás nespustia pohľad.

Priestor, v ktorom nás prijal, vyzerá ako malá kuchynka na kávu. Do polovice je vykachličkovaná, má malý oltár, drez a v strede stolík, na ktorom sú pre seance - nie pre nás - pripravené poháre z plastu a fľaša minerálky „San Benedetto“. Na stenách visia obrazy pátra Pia, Jána Pavla II. a Amorthovho učiteľa. Celé sa to podobá ošetrovni hospicu tretieho sveta. Nič tajomné nebadat'. Páter Amorth je promovaný právnik. V roku 1990 založil „Medzinárodnú spoločnosť exorcistov“, ktorej čestným predsedom je dodnes.

„Tu v Ríme nás bolo deväť exorcistov. Jeden je chorý, jedného povýsili a jeden sa odstahoval.“ Vo Vatikáne pôsobil padre Davide. Svojej práce sa musel vzdať z dôvodu vysokého veku. „Vo Vatikáne

odvtedy už nepôsobí nijaký exorcista. Zato tam existuje satanská sekta. Aj vo Vatikáne sú satanské sekty aktívne. Sú všade. Len ich nevidíme. Ale existujú, 'cisono'. -**Ale odkiaľ to vieme?**- „Vieme to. 'Si sa'. Pokračujte.“

A tak pokračujem. Otázok mám dostatok. Chcem vedieť, kde diabli pôsobia.

„Démon pracuje všade. Raz mi Madona v Medžugorí povedala, že akonáhle sa niekto zverí Pánovi, diabol sa tam okamžite ponáhľa. Diabol je vo Fatime, v Lurdoch, všade. A celkom iste je vo Vatikáne, v centre kresťanstva.“

Klesá dopyt po vyháňaní diabla?

„Naopak. Dostávam oveľa viac žiadostí ako predtým. Spočíva to v miznutí viery. To zapríčinilo rast počtu čarodejníkov a vykladačov kariet, ktorých už vidíme aj v televízii. Až 12 miliónov Talianov chodí k vykladačom kariet. Predpokladajme, že najmenej 8 miliónov chodí k čarodejníkom, to znamená, že v Taliansku existuje nepochybne viac vykladačov kariet a bosorákov ako kňazov. A tí majú nohu vo dverách, nie my kňazi. Spovednice sú opostené a dokonca ani v pútnických miestach ako Santa Maria degli Angeli pri Assisi niet exorcistu.“

Čo je diabol? Iba metafora?

„To sa dá nepochybne ľažko vysvetliť. Ako to mám vysvetliť niekomu, kto nie je kresťan a nerozumie nič o náboženstve - napríklad japonskému televíznemu štábu? Vo všetkých časoch mali všetky kultúry pojeduchu zla. Pokúšali sa proti tomu obrniť obeťami, niekedy dokonca ľudskými obeťami. Deťmi, predovšetkým malými dievčatkami. Skrze Božie zjavenie vieme niečo o zlých duchoch. Vieme, že duchovia

ZAUJALO NÁS

zla skutočne existujú a síce ako démoni. Boli to anjeli, ktorí sa vzbúrili proti Bohu a stali sa démonmi. Ich hlavná úloha spočíva v tom, že ľudí vtahujú do hriechu. Každý je im vystavený - kresťania ako aj nekresťania. Dokonca aj Ježiš Kristus vzal na seba, že bol pokúšaný diablon. Často sa ma pýtajú, či aj Madona vo Fatime bola pokúšaná diablon. Iste.“

Dokonca aj Matka Terézia podstúpila exorcizmus v posledných rokoch...

„Prirodzene! Existujú svätci, ktorých ešte na smrteľnej posteli démoni doslova prepadli. Celý svoj život sa dokázali brániť, ale na konci života využíva diabol slabosť človeka. Dokonca aj môj majster, ktorý ma uvádzal do exorcizmu, bol v posledných chvíľach života veľmi napadnutý démonmi.“

Zlo je podľa katolíckeho učenia cena, ktorú treba platiť za slobodu človeka. Bez slobody niet zla...

„Dar od Boha, to je jasné. Tvorí to našu veľkosť. Aj anjeli boli stvorení slobodní. Sloboda sa prirodzene môže využívať dobre i zle. Napríklad diabol mi raz povedal, že v pekle sa to hemží ženami, ktoré boli na zemi obdivované ako veľmi krásne. Aj krásu je Boží dar a môže sa využiť na dobro či na zlo. Svätá Klára z Assisi bola veľmi pekná žena. Boh nikoho neposiela do pekla. Je to iba vina jednotlivca, ak sa vzbúri proti Bohu, alebo ak žije v hriechu. Do pekla sa kráča na vlastných nohách.“

Ale ako možno hovoriť o posadnutosti, keď je človek slobodný?

„Diabol má mimoriadnu schopnosť v niektorých prípadoch obsadiť telo človeka. Telo, nie dušu. Sú ľudia, ktorí sa upisujú Satanovi, je to ich slobodná vôľa.“

Ked' mám slobodnú vôľu, nie je možné, že ma diabol uchváti proti mojej vôli?

„Áno, to je možné. Ked' sa ľudia vedome upíšu okultizmu. U mágov, satanistov atď. Potom sa ochotne otvárajú diablu. Okrem

toho je možné, že vás niekto bez vášho vedomia nechá prekliat. Možno preto, že je závistlivý na váš stav, alebo chce zničiť vaše pracovné miesto. Ak sa obráti na čarodejníka, ktorý je vo zväzku so Satanom, potom vás môže prekliat. Napríklad ochoriete a už nemôžete pracovať. Ak však žijete s Bohom, je oveľa ľažšie vás prekliat. Existujú aj čarodejníci, ktorí nevyslovujú prekliatia proti niečomu, ale pričarujú niečo. To sa nazýva biela mágia. Mnohí čarodejníci nepraktizujú čiernu mágiu, pretože majú strach z efektu bumerangu. Majú strach, že kliatba nepríde, kam má, ale obráti sa proti nim samým. To je možné.“

Neexistuje teda nijaká dokonalá ochrana proti kliatbám?

„Nie. Niet dokonalej ochrany. Napríklad karmelitánka sv. Mirjam, jediná Arabka medzi svätcami. Dvakrát za života bola posadnutá diablon. A potrebovala exorcistov. Iste si to sama nezvolila.“

„Ako môže diabol niekomu brániť vstúpiť do kostola?

„Posadnutí nie sú toho fyzicky schopní. Diabol vlastní hlas, inteligenciu aj slobodu. Ale iba fyzicky, nie duchovne. Dušu nemôže vlastniť.“ - **Necítiť diabla sírou?** - „Vo všeobecnosti necítime nič. Ale niekedy ľudia plujú alebo vyvrhujú. Aj nejaké veci. Mám tu viac ako dve kilá kovových častí, ktoré ľudia vyvrhli. Také dlhé klince,“ páter Amorth ukazuje dĺžku prsta, „žiletky. Tieto veci sa zmaterializujú vo chvíli, keď vychádzajú z úst. Dokonca ani röntgenovými lúčmi ich predtým nebolo možné vidieť.“ - **Videli ste to na vlastné oči?** - „Áno. Napríklad u jedného, ktorý chcel byť úplne oslobodený, vysoký mladý muž. Prišiel sem včera a ja som mu povedal: 'So všetkými tými klincami, ktoré si vypľul, si môžeme otvoriť železiarstvo.'“

Má diabol inteligenciu?

„Démon je nesmierne inteligentný. Pretože si udržal inteligenciu anjelov. A ostatne aj ich poriadok hodností. Poznáme deväť anjelských chórov. Poslední sú cherubíni a serafíni, prvý chór tvoria archanjeli, tento poriadok máme od sv. Pavla. Anjeli majú silnú hierarchiu. Najvyšší je archangel Michal. A najvyšší medzi démonmi je Satan. Ale medzi anjelmi je to hierarchia lásky. Oni sa navzájom milujú, oni milujú Boha. Ich cieľom je dobro, cieľom démonov naproti tomu je zlo. Ako často som sa démona pýtal: Prečo neodídeš? A on odpovedal: Lebo mi to Satan zakázal. Ak odídem bez toho, že by som splnil svoju úlohu, tak ma Satan potrestá.“

Ako dokážete počuť hlas démona?

„Hlasom príslušnej osoby. Väčšinou je nezmenený, možno trocha vyšší ako zvyčajne, iba vo výnimočných prípadoch je chrapľavý. Raz som sa venoval istej panej, ktorá je dnes úplne uzdravená. Boli so mnou prítomní aj kňazi hovoriaci rôznymi jazykmi. Pýtali sa tej panej po latinsky, arabsky, dokonca aj kórejsky. Žena vždy odpovedala svojím hlasom a po taliansky. Teda ich rozumela.“

Prečo je dôležité volať démona pri oslobodzovaní jeho menom?

„To je to prvé, čo sa démona opýtam: Ako sa voláš? Často to nechce povedať. Je potrebných viac sedení. Pretože akonáhle povie svoje meno, už je zraniteľnejší.“ - **Aké mená má démon?** - „Existujú prirodzené odborné pojmy z Biblie ako Satan, Beelzebul, to sú najmocnejší. Sú aj iní, ktorí nepochádzajú z Biblie, ale z inej tradície. Napríklad Lucifer sa v Biblia nevyskytuje. Zebulon, v Biblia názov jedného z 12 kmeňov Izraela. Tu je to aj meno démona. Sú najrôznejšie mená.“

Čo sa pýtate démona?

„Nikdy neslobodno klásť idiotské otázky,

ako napr. či vyhŕá Rím proti Laziu atď. Kladiem iba také otázky, ktoré bezprostredne súvisia s uzdravením. Teda najprv meno, potom deň vstupu, potom jeho dôvod, kto ho poslal, či to bol človek, ktorý sa upísal Satanovi, či to bola kliatba. V 90 % prípadov posadnutosti bolo príčinou prekliatie. Zvyšok možno pripísat satanským sektám, účasti na špiritistickom sedení alebo mágii.“

O tých kliatbach by som rád vedel viac.

„Existujú prípady, v ktorých bol niekto prekliaty už pred svojím narodením,“ vysvetľuje páter Amorth. „Kliatby možno neskôr opäť „nabit“, takže môžu viesť k veľkým ochoreniam. Istá 17-ročná dievčina prišla ku mne, lebo jej nedokázali pomôcť ani významné psychiatrické kliniky. Nebola to psychická choroba, ale kliatba. Hovorím všetkým, aby sa išli najprv poradiť s lekármi, psychológmi. Pretože vo veľkej väčšine prípadov sú to psychické alebo fyzické príčiny, prirodzené príčiny ako schizofrénia, hysteria... Často sú to psychiatri, ktorí mi pacientov pošľú. Iba keď už nepomôže nijaká terapia ani lieky, keď sa zlo ešte zväčšuje a zosilňuje, majú prísť ku mne. Úprimne povedané, ani to nie sú vždy prípady prekliatia, ale prirodzené choroby, pre ktoré medicína ešte nenašla účinnú liečbu.“

Čo pomáha proti démonom?

„**Najlepší prostriedok je: svätá omša prinajmenej v nedeľu vrátane svätého prijímania a podľa možnosti denne návšteva kostola. Ak niekto žije v hriechu alebo je po potrate, tak mu poviem: Obráť sa, najprv sa vyspovedaj. Exorcizmus nemožno robiť s ľuďmi, ktorí žijú v hriechu.**“

Páter Amorth, d'akujem za rozhovor -zg
prevzaté z www.modlitba.sk

XIII. ročník

číslo 3/2015

ŽIVOT JE KRÁSNY CHRÁNIME HO OD POČATIA!

25. marec je Deň počatého dieťaťa.

Podpor úctu k životu nosením bielej stužky.
Čakáš nečakané dieťa? 0911 350 200, 0917 350 200

www.25marec.sk

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rímskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: <http://partizanske.fara.sk>, e-mail: pe.mesto@fara.sk

Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: P. Andacký, M. Turek, B. Laurinec, R. Račáková.

Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znášiková. Cirkevný cenzor: Mons. Vladimír Farkaš.

Redakčná rada ďakuje všetkým, ktorí sa na vydaní časopisu podielali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, priniesť osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail: pe.mesto@fara.sk.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadane príspevky nevraciame.

Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153.

Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.